

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **E. S. N.**, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-650/ZA-ZA11-K02-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2023, č. j. OAM-650/ZA-ZA11-K02-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že se mu mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

II. Žalobní body

2. Žalobce ve své žalobě namítá, že napadané rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je založeno z převážné části na domněnkách žalovaného. Závěry žalovaného jsou vnitřně rozporné a nemají oporu v nashromážděných podkladech. Podle žalobce odůvodnění napadeného rozhodnutí nereflektuje jeho individuální případ, je mechanické, je z něj patrná snaha nalézt důvody pro odmítnutí poskytnutí ochrany žalobce v extrémní životní situaci, potenciálně vystaveného hrozbě návratu do země původu, kde mu hrozí pronásledování, újma na zdraví nebo smrt. Žalovaný nevedl dokazování dostatečně pečlivě a nechránil práva žalobce, když si neopatřil všechny potřebné informace pro rozhodnutí o žádosti žalobce. Žalovaný nezohlednil adekvátním způsobem zprávy o situaci v zemi původu.
3. Politická a bezpečnostní situace v zemi se zhoršuje, jak připustil i sám žalovaný, a to s odkazem na různé prameny. V zemi původu žalobce stále trvají ozbrojené konflikty, které mají za následek oběti z řad civilistů, nepokoje jsou zde eskalující, tedy reálně je zde hrozba skutečného nebezpečí vážné újmy ve smyslu ustanovení § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Pokud by se měl vrátit zpět do země původu, hrozí mu bezprostřední újma na zdraví a jeho lidské důstojnosti.
4. Aktuální bezpečnostní a politická situace v zemi původu žalobce není dobrá ani dle webu Ministerstva zahraničních věcí ČR, kde se uvádí: *„Bezpečnostní situace je v Nigérii obecně špatná, teroristické útoky a nebezpečí spojené s aktivitami teroristických a dobře vyzbrojených organizovaných kriminálních skupin hrozí všude, včetně hlavního města Abuji.“*
5. Žalovaný nemůže vyloučit, že v případě návratu žalobce do vlasti by mu nehrozila újma. Současně žalovaný nemá dostatek důkazů, pouze se domnívá a spekuluje o postavení strýce žalobce a jeho aktivitách a politickém přesvědčení, na základě kterých byl zabit federální policií, tyto skutečnosti měl žalovaný zohlednit, a to ve prospěch žalobce (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 Azs 137/2018-50). V situaci, kdy nelze vyloučit, že žalobci v zemi původu hrozí pronásledování z azylově relevantního důvodu, je třeba v pochybnostech rozhodnout ve prospěch udělení mezinárodní ochrany, a to plně v souladu se zásadou in dubio pro mitius.
6. Dále na podporu svých tvrzení žalobce uvádí informaci z Centra pro lidská práva a demokracii: *„Práce policie není v Nigérii oceněna natolik, aby nedocházelo k přijímání úplatků. Naopak se jedná o zcela běžnou praxi, což je jedním z důvodů, proč Nigérie pravidelně patří mezi nejvíce zkorumpované státy.“*
7. Žalobce dále namítal, že si není jistý, jaký následek by v zemi jeho původu měla skutečnost, že v době vypuknutí války pobýval na území Ukrajiny, jak by na tuto skutečnost reagovala vláda a ozbrojené složky.
8. Žalobce je konečně přesvědčen, že se žalovaný nezabýval řádným posouzením aktuálního statusu bezpečnosti země původu, a proto žalobce navrhuje, aby soud přihlédl k judikatuře Nejvyššího správního soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 Azs 161/2022-56), a zabýval se rovněž samotnými předpoklady vymezení žalobcovi země původu jako bezpečné, a to v kontextu aktuálního dění.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

9. Žalobce žádá o případné udělení doplňkové ochrany.

II. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný uvedl, že převážná část žaloby je postavena na obavách žalobce z bezpečnostní situace v Nigérii a z hrozby nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, tedy z důvodu vážného ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V žalobě uvedená tvrzení nejsou v souladu s tvrzeními učiněnými v průběhu správního řízení, neboť žalobce správnímu orgánu žádné obavy stran bezpečnostní situace ve vlasti nikdy nezmínil. Bezpečnostní situace v Nigérii nebyla důvodem žalobcova odchodu z vlasti, ani nebyla důvodem podání jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán se s ohledem na uvedené domnívá, že tato žalobcem uvedená nová tvrzení jsou zjevně motivována jeho snahou zcela účelově vygradovat svůj azylový příběh s cílem získat pozitivní výsledek v řízení před soudem. Dle názoru žalovaného se jedná o nepřipustné rozšíření žalobních tvrzení, která nebyla součástí správního řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí. Uvedené jednoznačně svědčí o účelovosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
11. Žalovaný na posouzení bezpečnostní situace v Nigérii nerezignoval, jak ostatně dokládá spisový materiál. Z těchto materiálů jednoznačně vyplývá, že v Nigérii neprobíhá konflikt, který by bylo možné podřadit pod ust. § 14 odst. 2 písm. c) zákona o azylu, a to i přes to, že Nigérie se z hlediska bezpečnostní situace dlouhodobě potýká s útoky prováděnými teroristickou islamistickou skupinou Boko Haram (dále jen „BH“), především v severní Nigérii, v menší míře pak i ISIS-WA. Nigérii sice dlouhodobě sužují útoky BH, ovšem těm se, stejně jako kdekoli na světě, nelze plně vyhnout, přičemž nigerijský stát s uvedenou skupinou vede ozbrojený boj a členy BH i jejich podporovatele trestně stíhá a soudí. Totéž je patrné při aktivní snaze nigerijských bezpečnostních složek potlačit radikalizované militární křídlo IPOB (tzv. ESN) za účelem stabilizace bezpečnostní situace v Nigérii. Bezpečnostní situaci v Nigérii obecně nelze považovat za stabilní, zejména díky útokům skupiny BH či odnože Islámského státu, žádná z dostupných zpráv však nehovoří o takovém stupni ohrožení obyvatel Nigérie, která by např. již z pouhé přítomnosti na místě znamenala vážné ohrožení života obyvatel.
12. Nad rámec uvedeného je třeba zdůraznit, že žalobce nepochází, ani nikdy nežil na území, které čelilo zvýšenému nebezpečí útoků BH či ISIS-WA a o jakémkoli konkrétním ohrožení své osoby se v průběhu správního řízení nezmínil. Přitom, je to právě žalobce, kdo má v řízení o mezinárodní ochranu povinnost tvrzení. Nejvyšší správní soud k tomu uzavřel, že povinnost tvrzení má ve věcech mezinárodní ochrany zásadní význam, neboť pouze žadatel svým tvrzením utváří rámec zjišťování skutkového stavu ve správním řízení.
13. Žalobce dále uvádí, že v situaci, kdy nelze vyloučit, že stěžovateli v zemi původu hrozí pronásledování, je třeba v pochybnostech rozhodnout ve prospěch udělení mezinárodní ochrany. S tímto tvrzením se správní orgán plně ztotožňuje, nejde však o případ žalobce. V této souvislosti odkazuje správní orgán na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, podle kterého *„břemeno tvrzení spočívá zcela na žadateli, a je to tedy právě žadatel, kdo musí prokázat tvrzení o svém pronásledování či skutečně hrozící újmě vlastní věrohodnou, tj. přiměřeně pravděpodobnou, logickou, vnitřně*

nerozpornou a konzistentní výpovědí“. Právě výpovědi žalobce ohledně údajného pronásledování a možného ohrožení jeho života v Nigérii ze strany státních orgánů v kontextu zabití jeho strýce nigerijskými bezpečnostními složkami však tyto uvedené vlastnosti nesplňují. Z výpovědi žalobce vyplynulo, že jedinou překážkou v návratu do vlasti je obava, že by ho nigerijská policie mohla vyhledat a zabít. Uvedl, že má strach, aby ho nehledali policisté kvůli jeho strýci, který byl zabit nigerijskými vojáky a policisty. Jeho strýc byl členem Eastern Security Network (ESN), tedy dle slov žalobce mírotvorné civilní domobrany místních obyvatel. Na základě ověřených zpráv však správní orgán zjistil, že v případě ESN se nejedná o mírotvornou domobranu, ale o radikalizovanou ozbrojenou odnož hnutí IPOB, která je od roku 2017 považována nigerijskou vládou za teroristickou organizaci. Teroristické aktivity ESN stály v Nigérii za prvních 10 měsíců její existence životy celkem 175 osob, resp. za celý rok 2021 podnikla 54 ozbrojených útoků, které si vyžádaly úmrtí 222 osob. Uvedené teroristické aktivity pak vedly nigerijské bezpečnostní složky (dle správního orgánu zcela oprávněně) k tvrdým bezpečnostním protiopatřením. Oficiální zdroje jednoznačně potvrzují, že pokud byl strýc žalobce členem radikální teroristické organizace, je v takovém případě v plné kompetenci nigerijských federálních bezpečnostních složek, nastolit na svém vnitrozemí mír a zajistit bezpečnost svých občanů. Na tomto závěru správní orgán nadále trvá.

14. Co se však týče osoby žalobce, z jeho výpovědi nevyplývalo, že by s uvedenými radikálními skupinami spolupracoval, současně uvedl, že není členem žádné takové organizace. Při opuštění Nigérie žalobce neměl žádné potíže, vše proběhlo bez problémů i na letištních kontrolách. V Abuji si vyřídil studentské vízum na Ukrajinu. Potvrdil, že ve vlasti nikdy neměl problémy se státní správou, soudy, policií nebo armádou, rovněž nebyl trestně stíhán nebo vězněn. V souvislosti se smrtí strýce neměla žádné potíže ani matka žalobce, nebyla v této záležitosti jakkoli prověřována. Poslední rok před opuštěním Nigérie se žalobce věnoval studiu a pracoval v prádelně, nigerijské orgány o něj nejevily naprosto žádný zájem. Správnímu orgánu sám přiznal, že po smrti strýce, kdy pobýval na území Nigérie ještě 9 měsíců po jeho smrti, žádné problémy neměl, a to ani se státními orgány, a bez potíží vycestoval oficiálně letecky na Ukrajinu za účelem studia. Lze na tomto místě uzavřít, že žalobce nedokázal své obavy věrohodným způsobem objasnit. Řada jeho dalších výpovědí byla značně rozporuplná a nevěrohodná. Například, nejdříve správnímu orgánu tvrdil, že federální policie nekontroluje pasy svých občanů při odjezdu z vlasti, následně tvrdil naopak, že kontrolován byl, ale jeho jméno nebylo nigerijským orgánům podezřelé, neboť se neshoduje se jménem jeho strýce. Ohledně dalšího dotazování správního orgánu stran údajné hrozby zabití žalobce, tento uvedl, že na to nemá odpověď, a dále si trval na svém názoru, že mu v případě návratu do vlasti hrozí nebezpečí. Příběh žalobce shledal správní orgán jako zjevně nekonzistentní. Dále nebylo možné přehlédnout ani zjevné rozpory v podaném azylovém příběhu, kdy zprvu tvrdil správnímu orgánu, že v jeho vlasti žije pouze jeho matka, která žádné potíže ohledně úmrtí strýce žalobce neměla. Na opakované dotazy správního orgánu ohledně sdělení jakýchkoli dalších důležitých skutečností pro posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce sděloval, že vše důležité již správnímu orgánu uvedl. V doplňujícím pohovoru nicméně jmenovaný zásadně rozšířil svůj azylový příběh, když nově tvrdil, že v souvislosti s údajným zabitím jeho strýce nigerijskými bezpečnostními složkami tyto dále zabily jednoho z jeho dvou bratranců, přičemž druhý bratranec měl být zadržen a je stále ve vězení. Stran uvedeného

správní orgán zastává názor, že pokud by se tyto skutečnosti zakládaly na pravdě, bylo logickým a očekávaným krokem je uvést bezprostředně po podání žádosti o mezinárodní ochranu, neboť k údajnému zabití (a v druhém případě uvěznění) mělo dojít v roce 2021, a tyto skutečnosti proto žadateli při podání žádosti o mezinárodní ochranu byly známy, což žadatel na dotaz správního orgánu potvrdil. Pokud tedy žadatel v řízení tvrdil, že jako rodinný příslušník strýce Andyho bude čelit represím ze strany nigerijských státních orgánů, je s podivem, že by správnímu orgánu při pohovoru v květnu 2022 opomněl sdělit tak významné skutečnosti o svých bratrancích. Žadatel dle správního orgánu věrohodným způsobem neobjasnil, proč tyto skutečnosti neuvedl již na začátku azylového řízení a proč se vůbec o existenci bratranců nezmínil, když tvrdil, že v Nigérii žije jen jeho matka. Správní orgán tedy s ohledem na uvedené dospěl k závěru, že neexistuje reálná ani přiměřená pravděpodobnost, že by žalobce po návratu do vlasti čelil jednání pořiditelnému pojmu pronásledování, jehož původcem by byly nigerijské státní orgány.

15. Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že pokud by žalobce svoji situaci ve vlasti pociťoval natolik palčivě, zcela jistě by podal žádost o mezinárodní ochranu ve chvíli, kdy by k tomu měl první příležitost. Žalobce se však po příjezdu na Ukrajinu soustředil na skutečný účel jeho vycestování – studium v Charkově. Po opuštění Ukrajiny z důvodu propuknutí války na jejím území, pobýval krátce na Slovensku, kde rovněž o mezinárodní ochranu nepožádal. Stejně tak tomu bylo na území České republiky (dále jen „ČR“), kde se prioritně zabýval možnostmi studia, a až tři a půl měsíce poté projevil úmysl požádat o azyl, a to ve chvíli, kdy zjistil, že možnosti studia v ČR jsou pro něj poněkud složité.

III. Obsah správního spisu

16. Žalobce požádal dne 3. 7. 2022 o udělení mezinárodní ochrany. V rámci poskytnutí údajů k podané žádosti uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení, nikdy nebyl členem politické strany, hnutí nebo politické skupiny. Je svobodný, bezdětný, je zdravý a nemá žádné zvláštní zdravotní potřeby. Ve vlasti naposled trvale žil ve městě Owerri, Imo State. Dne 17. 2. 2022 vycestoval z Nigérie na Ukrajinu, kde měl vyřízeno studentské vízum s cílem studovat v Charkově softwarové inženýrství. Po vypuknutí války z Ukrajiny odjel dne 25. 2. 2022 na Slovensko a 20. 3. 2022 přicestoval vlakem do ČR. K důvodům podané žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že jeho strýc byl členem Eastern Security Network (ESN), což je vojenské křídlo IPOB. Strýc byl zabit nigerijskými vojáky a policisty. Jako rodinný příslušník se obává návratu do vlasti, protože i po něm by vojáci a policisté mohli pátrat.
17. V průběhu pohovoru žadatel uvedl, že jeho strýc byl zabit v dubnu 2021 ve vesnici Orlu v Imo State. Při opuštění Nigérie jmenovaný žádné potíže neměl, vše proběhlo bez problémů, i při letištních kontrolách. Studentské vízum měl vyřízeno v Abuji s platností od prosince 2021. Potvrdil, že ve vlasti nikdy neměl problémy se státní správou, soudy, policií nebo armádou, rovněž nebyl trestně stíhán nebo vězněn. Poslední rok před opuštěním Nigérie se věnoval studiu, přitom zároveň pracoval v prádelně. Odjet do Charkova studovat softwarové inženýrství mu poradil kamarád. K dotazu na jeho konkrétní situaci v případě návratu do vlasti sdělil, že má strach, aby ho nehledali policisté kvůli jeho strýci. K navazující otázce, proč by ho policie kvůli strýci měla hledat,

vedl, aby ho prověřili, zda i on není hrozba. Policie prověřuje širší rodinu lidí, co bojovali za IPOB. Na dotaz, zda má i žadatel něco společného s ESN nebo IPOB, uvedl, že není členem žádné takové organizace. Pouze sympatizuje s IPOB myšlenkou, kterou reprezentuje, je pro svobodnou Biafru. Z rodiny v Nigérii žije pouze matka, otec zemřel, s matkou jsou v kontaktu, volají si pravidelně přes mobil. Policie ji v souvislosti se smrtí strýce neprověřuje. Matka je už stará a šlo o strýce z otcovy strany. Je mimo tento problém. Utekla do státu Enugu. Strýc byl členem ESN od prosince 2020. Všichni ve vesnici to věděli. Na ves tehdy utočili Fulani people. Strýc ji s ENS před nimi bránil. K dotazu, proč požádal o mezinárodní ochranu až nyní, když v Praze žije od března, sdělil, že na Slovensku nebyla nigerijská ambasáda, proto přijel do ČR. V Praze chodil na policii a od nich dostával nějaká víza. Když to skončilo, přišel sem, aby zde nepobýval nelegálně. Od března se snažil hledat cestu, jak zde pokračovat ve studiu na vysoké škole. Domnívá se, že asi nejde žádat o české studentské vízum. Potřebné dokumenty k nostrifikaci nechal na Ukrajině. K námitce správního orgánu, aby napsal na univerzitu do vlasti, odkud by mu potřebné dokumenty mohli poslat, uvedl, že jde o složitý postup a zabralo by to hodně času. Nigerijskou ambasádu v ČR navštívil, sdělili mu, že ohledně jeho pobytu nelze nic dělat. Následně potvrdil, že sdělil všechny důvody, pro které zde požádal o mezinárodní ochranu. Jiné skutečnosti neuvedl, na podporu svých tvrzení nic nedoložil.

18. V průběhu doplňujícího pohovoru žadatel uvedl, že ke svojí žádosti o mezinárodní ochranu nechce uvést žádné skutečnosti, nic nového se nestalo. Ve vlasti se necítí v bezpečí, protože jeho strýc byl členem polovojenské organizace ESN. Jde o bezpečnostní síť chránící jednotlivé oblasti, bojující proti separatistům a chránící místní obyvatele. Federální vláda podporuje separatisty. Strýc jmenovaného byl zabit 24. 4. 2021. V ESN zastával pozici vedoucího východní bezpečnostní oblasti. Jmenoval se Nwaokike Kenyinanyo ANDY - říkali mu strýček Andy. V případě návratu do Nigérie se žadatel obává federální vlády. Policie pravidelně chodí do jejich vesnice, obchází domy a hledají všechny příbuzné od Andyho. Nejen příbuzné, ale i další osoby s ním spojené. Na otázku, odkud má jmenovaný tyto informace, sdělit, že při jedné z prohlídek byl zabit jeden jeho bratranec a druhého bratrance zatkli. K zabití došlo asi dva měsíce po smrti strýčka Andyho. K dotazu, proč tuto informaci neuvedl v předchozím pohovoru v květnu 2022, v rámci kterého se o zabití bratrance vůbec nezmínil, žadatel potvrdil, že tuto informaci správnímu orgánu nesdělil. K navazujícímu dotazu, proč takto zásadní informaci neřekl, zda skutečně nepovažoval za důležité informovat o tom, že další člen byl údajně zabit, reagoval sdělením, že pracovník se ho ptal na důvody jím podané žádosti o azyl. Uvedl, že jeho problémy ve vlasti jsou spojeny se strýcem. Zůstat v Nigérii je pro něj nebezpečné. K námitce správního orgánu, že v předchozím pohovoru dostal několik příležitostí uvést veškeré důvody svojí žádosti, byl dotazován, zda uvedl vše a nechce něco doplnit, nicméně o nyní tvrzeném zabití dalšího člena rodiny se nezmínil, a proč tak neučinil, žadatel reagoval, že je pravda, že o příbuzných nemluvil. Považoval za důležité říct vše hlavně o strýci. K přidruženému dotazu, že pokud tvrdí, že jako rodinný příslušník člena ESN bude mít ve vlasti potíže, tak jak mohl nepovažovat za důležité uvést, že nigerijské státní orgány dva měsíce po strýci zabily i dalšího příímého člena rodiny, odvětil, že bratranci nejsou důvodem jeho azylové žádosti. Strýc měl v rámci ESN důležité postavení. Ostatní členové jejich rodiny museli opustit zemi. K pobídce správního orgánu, aby sdělil jemu známé skutečnosti o druhém, údajně vězněném bratranci, žadatel upřesnil, že tento bratranec byl zatčen silami DSS (tajná policie) a je ve vězení. Členové vesnice se ptali, co s ním je, ale policie jim sdělila, že žádné informace

neposkytuje. Na otázku, jak v takovém případě může vědět, že je bratranec i 1,5 roku od zadržení stále ve vězení, žadatel sdělil, že kmenový vedoucí je policií informován, zda je člen vesnice např. propuštěn nebo popraven. Najisto to sice neví, ale domnívá se, že bratranec je stále ve vězení. K námitce, že před chvílí tvrdil, že policie civilním osobám žádné informace neposkytuje, a nyní naopak říká, že kmenový představitel vesnice získává informace od policie, jmenovaný upřesnil, že policie neposkytne informaci o tom, jak dlouho bude dotyčný ve vězení, ale bývá zvykem, že když někoho popraví nebo propustí, policie to řekne. K dotazu, že nyní jmenovaný opakovaně mluví o svých bratrancích, nicméně jak vysvětlí, že v předchozím pohovoru stran žijících příbuzných ve vlasti zmínil pouze svoji matku, žadatel uvedl, že říkal, že je jedináček. Z rodinných vazeb ve vlasti pobývá jeho matka a bratranec. K dotazu, proč by ho měla policie zabít, když dalších devět měsíců po smrti strýce žil v Nigérii, uvedl, že do dvou dní po smrti strýce odjel do státu Enugu, města Nsukka. Trvá na tom, že po návratu do vlasti by ho zabila nigerijská federální policie. K námitce správního orgánu, že bez problémů oficiálně vycestoval z Nigérie na svůj pas za naprostého nezájmu státních orgánů, a pokud by ho tyto skutečně chtěly zadržet, mohly tak nepochybně učinit, žadatel uvedl, že federální policie nekontroluje pasy odjíždějících osob. Po dovětku správního orgánu, že pasy možná nejsou vždy kontrolovány při přechodu mezi jednotlivými státy v rámci Nigérie, ale ne, když občan Nigérie letecky opouští vlast přes oficiální letiště, žadatel potvrdil, že to je pravda. Jeho pas byl kontrolován. Jeho jméno nicméně nigerijským státním orgánům nebylo podezřelé, protože se lišilo od jeho strýce. V Nigérii se žádné seznamy nedělají a lidé mající problémy se musí skrývat, aby je nikdo neudal. Je ale pravda, že po smrti strýce ve vlasti žádné potíže neměl, a to ani se státními orgány, a bez potíží vycestoval oficiálně letecky na Ukrajinu. To, že ho nikdo nekontaktoval, ale neznamená, že je v bezpečí. O mezinárodní ochranu nepožádal na Ukrajině nebo později na Slovensku, protože na Ukrajině pobýval krátce a na Slovensku nebyla ambasáda. Nevěděl, že může o azyl požádat i na policii. K dotazu, zda po příjezdu ČR podnikl nějaké kroky k legalizaci pobytu v režimu zákona o pobytu cizinců, uvedl, že na Ukrajinu přijel za účelem studia, nicméně kvůli válce na Ukrajině se dostal až do ČR. Zde si zjišťoval možnosti studia, ale zjistil, že to není možné, resp. pro něho jako studenta nebyl žádný program.

19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jmenovaného je obava z pronásledování a možného ohrožení jeho života v Nigérii ze strany státních orgánů v kontextu zabití jeho strýce (člena polovojenské organizace ESN) nigerijskými bezpečnostními složkami.
20. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z výpovědi žalobce a dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Nigérii. Konkrétně vycházel z Informace MZV USA - Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2021 ze dne 12. 4. 2022, Informace OAMP Nigérie - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 20. 6. 2022, Informace OAMP Nigérie - Postup ozbrojených a pořádkových složek proti členům hnutí IPOB ze dne 3. 11. 2022 a Informace MZV ČR č. j. 130596/2022-LPTP ze dne 23. 11. 2022.
21. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
24. Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu považuje vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
25. Žalobce ve své žalobě namítá obecně nepříznivou situaci v zemi původu, a to v takovém rozsahu, že jde o vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
26. Žalobce svůj azylový příběh prezentovaný v žalobě postavil na odlišných skutečnostech, než uváděl ve správním řízení. Žalobce po celou dobu správního řízení nenamítal, že by se nemohl do země původu vrátit z důvodu obecně špatné bezpečnostní situace, v žalobě nevysvětlil, zda jde z jeho pohledu o nové skutečnosti, případně proč tyto obavy neprojevil dříve. Ze spisu je zřejmé, že špatná bezpečnostní situace ve vlasti nebyla ani důvodem jeho odjezdu ze země.
27. Žalovaný se bezpečnostní situací ve vlasti žalobce v napadeném rozhodnutí přesto zabýval, při hodnocení podmínek pro udělení doplňkové ochrany mj. zkoumal, zda žalobci v případě návratu do vlasti nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
28. Stran aktuální bezpečnostní situace v Nigérii správní orgán konstatoval, že jmenovaný ve vlasti naposledy trvale žil ve městě Owerri, ležícím v Imo State a bezpečnostní situace v místě jeho bydliště nepochybně nebyla ani důvodem, pro který Nigérii opustil. Jakkoliv dle Informace OAMP Nigérie - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 20. 6. 2022 nelze bezpečnostní situaci v Nigérii obecně považovat za stabilní, zejména

díky útokům skupiny BH či odnože Islámského státu, žádná z dostupných zpráv nehovoří o takovém stupni ohrožení obyvatel Nigérie, která by např. již z pouhé přítomnosti na místě znamenala vážné ohrožení života obyvatel. Nigérii sice dlouhodobě sužují útoky BH ovšem těm se, stejně jako kdekoli na světě, nelze plně vyhnout, přičemž nigerijský stát s uvedenou skupinou vede ozbrojený boj a členy BH i jejich podporovatele trestně stíhá a soudí. Totéž je patrné při aktivní snaze nigerijských bezpečnostních složek potlačit radikalizované militární křídlo IPOB (tzv. ESN) za účelem stabilizace bezpečnostní situace v Nigérii. Po sérii násilných incidentů v roce 2021 mezi nigerijskou armádou a ESN došlo k zásadní deeskalaci bezpečnostní situace, kdy např. v městě Orlu a přilehlé komunitě, nebyl v roce 2022 hlášen útok fulbských milic a databáze ACLED za posledních 6 měsíců (od 9. dubna do 22. října 2022) zaznamenala pouze tři incidenty. Celkový počet násilných obětí ve státu Imo klesl z 295 obětí v roce 2021 na 102 obětí v roce 2022 (viz Informace OAMP Nigérie - Postup ozbrojených a pořádkových složek proti členům hnutí IPOB ze dne 3. 11. 2022). Žalovaný nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

29. Žalobce k tomuto podrobnému hodnocení žalovaným založeném na konkrétních zprávách o zemi původu nic konkrétního nenamítá, jeho obecně vyjádřený nesouhlas a neurčité tvrzení o ozbrojených konfliktech majících za následek oběti z řad civilistů nejsou způsobilé zpochybnit podrobná zjištění žalovaného a jeho hodnocení situace v zemi původu na základě mnoha zpráv o zemi původu. Pokud žalobce poukazoval na doporučení pro turisty publikované na stránkách Ministerstva zahraničních věcí, stručné upozornění pro české turisty, že v Nigérii je obecně špatná bezpečnostní situace a že je tam dáno nebezpečí teroristických útoků, nepostačuje k závěru, že je dáno vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, když oproti tomu stojí podrobné zdůvodnění žalovaného založené na detailních informacích o zemi původu žalobce. Žalobce žádná konkrétní zjištění žalovaného, ani jednotlivé informace ze zpráv o zemi původu nezpochybňuje, soud má v tomto aspektu hodnocení žalovaného za správné a dostatečně odůvodněné.
30. V současné době ani aktuální judikatura správních soudů nevychází ze závěrů, že by poměry v Nigérii obecně odůvodňovaly přiznávání doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. K této otázce srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 5. 2023, č. j. 4 Azs 136/2023-30 a tam citovanou související judikaturu.
31. Pokud žalobce namítá, že napadené rozhodnutí vycházelo z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je založeno z převážné části na domněnkách žalovaného, závěry žalovaného jsou vnitřně rozporné a nemají oporu v nashromážděných podkladech, není upřesněno, co žalovaný opomněl zjistit, v čem žalobce spatřuje vnitřní rozpornost, v jaké části závěry žalovaného nemají oporu ve spisu, v žalobě pak není uvedeno, co podle žalobce jsou domněnky žalovaného. K tomuto soud může uvést toliko, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný velmi detailně hodnotil výpověď žalobce a vycházel ze zpráv o zemi původu, námitka, že závěry žalovaného jsou pouhými domněnkami, není důvodná, skutkový stav byl zjištěn v rozsahu dostatečném a soud neshledal vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí.
32. K odkazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 10 Azs 161/2022-56, je nutno uvést, že odkazovaný případ nijak nesouvisí s případem

žalobce. Nigérie není zařazena na seznam bezpečných zemí původu dle vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, žalovaný pak nerozhodoval podle § 16 odst. 2 zákona o azylu. Závěry Nejvyššího správního soudu se tak míjí s argumentací žalovaného, neboť žalovaný v projednávaném případě nevycházel ze závěru, že Nigerijská federativní republika je bezpečnou zemí původu ve smyslu vyhlášky č. 328/2015 Sb.

33. Pokud žalobce na podporu svých tvrzení namítal, že práce policie není v Nigérii oceněna natolik, aby nedocházelo k přijímání úplatků, soud musí konstatovat, že žádné tvrzení o korupci ani žádné konkrétní potíže s korupcí či se zkorumpovanými úředníky či policisty žalobce netvrdil, naopak uvedl, že neměl jakékoli problémy se státními orgány či policií.
34. Pokud žalobce namítal, že si není jistý, jaký následek by v zemi jeho původu měla skutečnost, že v době vypuknutí války pobýval na území Ukrajiny, jak by na tuto skutečnost reagovala vláda a ozbrojené složky, tuto námitku soud vyhodnotil jako nepřipustné nové tvrzení. Žalobce měl možnost případné obavy v tomto směru učinit předmětem posuzování správního orgánu, což neučinil, přitom je zjevné, že žalobci bylo známo, že v době vypuknutí války na území Ukrajiny pobýval. Žalobce zároveň nijak nevysvětlil, proč nebylo možné tyto obavy uvést již ve správním řízení, nijak své obavy nevztáhl ani k aktuálnímu dění ve vlasti. Zde srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, podle kterého i za přímé aplikace čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice ve vztahu k možnosti uplatňovat nové skutečnosti platí, že lze vznášet pouze takové, které žadatel o mezinárodní ochranu nemohl bez vlastního zavinění uvést již v řízení před správním orgánem. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že povinnost určenou čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vyličení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů. Ústavní soud na základě ústavní stížnosti proti citovanému rozsudku úvahy Nejvyššího správního soudu dále korigoval a rozvedl v tom směru, že může existovat množství ospravedlnitelných důvodů, pro něž žadatel o mezinárodní ochranu nesdělí správnímu orgánu všechny rozhodné skutečnosti.
35. V projednávaném případě žalobce nesdělil žádné důvody, proč tyto obavy neuvedl dříve, z žaloby pak neplyne, že by žalobce měl jakékoli konkrétní poznatky či důvody se domnívat, že by vláda a ozbrojené složky negativně reagovaly na pobyt žalobce za účelem studia na Ukrajině, takové indicie neplynou ani ze zpráv o zemi původu.
36. Žalobce svůj azylový příběh postavil na tvrzení, že jeho strýc byl zabit federální policií, proto hrozí vážné nebezpečí i žalobci. Žalovaný provedl se žalobcem podrobný pohovor, následně i doplňující pohovor, shromáždil množství zpráv o zemi původu a tento azylový příběh obsáhle v napadeném rozhodnutí hodnotil na dvanácti stranách. Žalobce k tomuto namítl pouze toliko, že žalovaný neměl dostatek důkazů a jen spekuloval o postavení strýce a jeho aktivitách, na základě kterých byl zabit federální policií, tyto skutečnosti měly být podle názoru žalobce zohledněny v jeho prospěch, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 Azs 137/2018-50.

37. Žalobce z tohoto rozsudku dovozuje nesprávné závěry pro jeho případ. Specifikem azylového řízení je skutečně zásada, že v případě pochybností se postupuje ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu. Jsou-li dány skutečnosti, na základě nichž lze předpokládat, že k porušení základních lidských práv a svobod žadatele o azyl došlo, nebo mohlo by s ohledem na postavení žadatele ve společnosti, s přihlédnutím k jeho přesvědčení, názorům, chování atd., dojít, a správní orgán nemá dostatek důkazů o tom, že tomu tak nebylo či nemohlo by v budoucnu být, pak tyto skutečnosti musí správní orgán v situaci důkazní nouze zohlednit, a to ve prospěch žadatele o azyl.
38. V případě žalobce nebyl prostor pro aplikaci tohoto pravidla. Žalovaný při hodnocení podmínek pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu konstatoval, že z výpovědi žalobce jednoznačně vyplynulo, že během dosavadního pobytu ve vlasti nikdy nečelil závažným problémům či jednání pořiditelnému pojmu pronásledování, potvrdil, že osobně neměl žádné potíže se státními orgány, policií, soudy nebo armádou a nebyl trestně stíhán. Vlast opustil poté, co si vyřídil studentské vízum na Ukrajinu, kam vycestoval za účelem studia na univerzitě v Charkově. Za jediný důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu označil subjektivně pociťovanou obavu z ohrožení svého života ze strany nigerijských bezpečnostních složek, které údajně zabily jeho strýce (člena polovojskové organizace ESN) a nyní pátrají po jeho příbuzných.
39. K tvrzeným obavám žadatele z návratu do vlasti správní orgán konstatoval, že tyto neshledal za přiměřeně pravděpodobné. Žadatel postavil svoje obavy na proklamacích, že jeho strýc byl zabit federálními bezpečnostními složkami jakožto člen ESN, která je údajně bezpečnostní složkou chránící jednotlivá území, bojuje proti separatistům, a vláda naopak separatisty podporuje. Z aktuální Informace OAMP Nigérie - Postup ozbrojených a pořádkových složek proti členům hnutí IPOB sice vyplývá, že pastevečtí Fulbové (Fulani), kteří dle žadatele útočili na jeho vesnici, a strýc ji s ESN před nimi bránil, skutečně patřili v Imo State k jednomu z původců násilných incidentů, nicméně ESN vznikla v roce 2021 nikoliv jako „mírotvorná civilní domobrana místních obyvatel a jejich majetku“, ale jako radikalizovaná ozbrojená odnož hnutí IPOB (které od roku 2017 považuje nigerijská vláda za teroristickou organizaci a vede s ní dlouhodobé střety), jejíž teroristické aktivity stály v Nigérii za prvních 10 měsíců její existence životy celkem 175 osob, resp. za celý rok 2021 podnikla 54 ozbrojených útoků, které si vyžádaly úmrtí 222 osob. Uvedené teroristické aktivity pak vedly nigerijské bezpečnostní složky (dle správního orgánu zcela oprávněně) k tvrdým bezpečnostním protiopatřením. Oficiální zdroje dle správního orgánu jednoznačně potvrzují, že pokud byl strýc jmenovaného členem radikální teroristické organizace, je v takovém případě v plné kompetenci nigerijských federálních bezpečnostních složek nastolit na svém vnitrozemí mír a zajistit bezpečnost svých občanů. Oficiální zpráva proto dle správního orgánu dementuje zjevně nepravdivá tvrzení jmenovaného o skutečném účelu ESN a nepotvrzuje ani to, že by federální vláda podporovala separatisty.
40. Nicméně, i pokud by skutečně strýc jmenovaného měl být jako člen ESN zabit federálními bezpečnostními složkami, tato skutečnost automaticky neznamená, že žadateli po návratu do vlasti hrozí stejné nebezpečí, jak tvrdil. Z hodnocení Agentury Evropské unie pro otázky azylu (EUAA) z října 2021 vyplývá, že nelze automaticky předpokládat, že by všechny osoby sympatizující s IPOB byly vystaveny pronásledování ze strany ozbrojených složek, klíčová je zejména míra souvislosti s IPOB, veřejná známost dané osoby a její konkrétní aktivity. Stran uvedeného správní orgán připomněl, že žadatel

osobně vyloučil jakoukoliv osobní spojitost či jakékoliv jím prováděné aktivity pro ESN nebo IPOB během dosavadního života v Nigérii, a v této souvislosti se o něj nigerijské státní orgány fakticky nikdy nezajímaly. A co je podstatné, pokud by nigerijské státní orgány skutečně měly eminentní zájem na jeho zadržení, mohly tak nepochybně učinit, neboť po údajné smrti svého strýce v dubnu 2021 žadatel dalších devět měsíců pobýval v Nigérii za naprostého nezájmu bezpečnostních složek, zájem o něj neprojevyly ani při osobním kontaktu dne 17. 2. 2022 v kontextu jeho oficiálního opuštění vlasti, když jeho identita byla ověřena pasovou kontrolou v prostorách letiště. Žadatel se přitom ve vlasti nijak neskrýval a poslední rok před vycestováním studoval na univerzitě a souběžně pracoval v prádelně, tedy se nacházel na veřejných místech a byl v kontaktu s větším množstvím dalších osob, po celou dobu za naprostého nezájmu nigerijských státních orgánů. Značně rozporuplně v této souvislosti tvrdil, že federální policie nekontroluje pasy odjíždějících, nicméně po podrobném dotazování svoji výpověď změnil a nově připustil, že jeho pas sice kontrolován byl, ale jeho jméno nigerijským orgánům nebylo podezřelé, protože se lišilo od jeho strýce.

41. Žalovaný k tomuto konstatoval, že takové vyjádření nepůsobí nijak věrohodně, neboť nigerijské státní orgány s přiměřenou pravděpodobností disponují nezbytnými prostředky k tomu, aby právě na klíčových emigračních stanovištích, mezi něž nepochybně patří pasová kontrola na letišti, zadržely pro ně zájmové osoby, což se v případě žadatele evidentně nestalo.
42. Správní orgán zde poukázal na zjevnou nekonzistentnost azylového příběhu žadatele, který pouze spekulativně dotváří pocit strachu z blíže neurčitěho nebezpečí za účelem posílení azylového příběhu. Žadatel se ve vlasti nijak neskrýval, a pokud by svou situaci pociťoval jakkoliv palčivě, a zároveň již disponoval studentským vízem na Ukrajinu s platností od prosince 2021, bylo by logické vlast opustit bezprostředně poté, co tuto možnost měl, nikoli až o tři měsíce později.
43. Správní orgán poukázal na četné dílčí rozpory v azylovém příběhu žadatele, který stran rodinných vazeb ve vlasti v prvním pohovoru výslovně uvedl, že v Nigérii žije jen jeho matka, o dalších přímých žijících příbuzných ve vlasti se žadatel nezmínil a v průběhu celého pohovoru netvrdil, že by jeho matka ve vlasti měla jakékoliv potíže se státními orgány v kontextu příbuzenského vztahu se strýcem Andym. V doplňujícím pohovoru nicméně jmenovaný zásadně rozšířil svůj azylový příběh, když nově tvrdil, že v souvislosti s údajným zabitím jeho strýce nigerijskými bezpečnostními složkami tyto dále zabily jednoho z jeho dvou bratranců, přičemž druhý bratranec měl být zadržen a je stále ve vězení. Žalovaný k tomuto uvedl, že pokud by se tyto skutečnosti zakládaly na pravdě, bylo logickým a očekávaným krokem je uvést bezprostředně po podání žádosti o mezinárodní ochranu, neboť k údajnému zabití (a v druhém případě uvěznění) mělo dojít v roce 2021, tyto skutečnosti tak žadateli při podání žádosti byly známy, což žadatel na dotaz správního orgánu potvrdil. Pokud tedy žadatel v řízení tvrdil, že jako rodinný příslušník strýce Andyho bude čelit represím ze strany nigerijských státních orgánů, je s podivem, že by správnímu orgánu při pohovoru v květnu 2022 opomněl sdělit tak významné skutečnosti o svých bratrancích. Žadatel věrohodným způsobem neobjasnil, proč tyto skutečnosti neuvedl již na začátku azylového řízení. Tvzení jmenovaného, že tak neučinil, protože se ho pohovorista ptal na hlavní důvody žádosti, a ty sdělil odkazem na zabití svého strýce, správní orgán nepovažoval za přesvědčivé. Žadatel totiž již v prvním pohovoru na otázku, proč by ho policie měla hledat kvůli jeho

strýci, uvedl, že policie prověřuje širší rodinu lidí, kteří bojovali za IPOB, kdy např. zde měl možnost odkázat na přímé potíže jeho bratrance, který je údajně rok a půl ve vězení, nicméně tak neučinil. Následně byl dotazován, zda žádné podstatné skutečnosti nezamlčel, zda sdělil všechny důvody své žádosti, zda chce závěrem pohovoru uvést ještě jiné skutečnosti, které by správní orgán měl vzít v potaz při posouzení jeho žádosti. Nic dalšího nicméně uvedl. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že žadatel měl možnost informace o údajných bratrancích sdělit při prvním pohovoru, nicméně této možnosti vědomě nevyužil. Správní orgán proto považoval tvrzení žadatele o údajném zabití, resp. dlouhodobém věznění jeho přímého příbuzného nigerijskou státní mocí, za dodatečně vytvořený konstrukt za účelem posílení jeho azylového příběhu a navození dojmu o údajně existujícím zájmu o jeho osobu ze strany nigerijských bezpečnostních složek.

44. Dle správního orgánu naopak o faktickém nezájmu těchto orgánů o žadatele nepřímo vypovídá i to, že se nigerijské bezpečnostní složky nepokusily kontaktovat žadatele ani prostřednictvím jeho matky, což nepřímo vyplývá z vyjádření žadatele, že si s matkou pravidelně volá (naposledy prvního ledna 2023), nicméně o žádné takové aktivitě se žadatel v rámci pohovoru z května 2022 nezminil.
45. Vnitřně konzistentně nepůsobily podle žalovaného ani proklamace žadatele o tom, co konkrétně mu po návratu do vlasti hrozí, když nejprve v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu tvrdil, že by po něm vojáci a policie po návratu do vlasti mohli pátrat, aby jeho osobu prověřili, což shodně uvedl i do protokolu o pohovoru. V doplňujícím pohovoru nicméně nově tvrdil, že by ho nigerijská policie zabila. Po sérii doplňujících otázek, proč by ho policie chtěla zabít, když po údajném zabití jeho strýce pobýval bez potíží dalších devět měsíců ve vlasti, kterou bez problémů oficiálně opustil, žadatel nedokázal věrohodným způsobem odpovědět. Dle správního orgánu je nanejvýš zřejmé, že žadatel pouze rozšiřuje a upravuje skutečnosti, pro které se údajně nemůže vrátit do vlasti, přestože o něj ve skutečnosti nigerijské státní orgány nikdy neměly žádný zájem. S ohledem na výše uvedené dle správního orgánu neexistuje reálná ani přiměřená pravděpodobnost, že by žadatel po návratu do vlasti čelil jednání podřaditelnému pojmu pronásledování, jehož původcem by byly nigerijské státní orgány. Správní orgán nepopíral, že beztrestnost, korupce a slabý justiční systém byla v bezpečnostních složkách i nadále problémem, nicméně i v Nigérii existuje dostupné prostředky vnitrostátní ochrany proti postupu bezpečnostních složek - např. vláda běžně využívá disciplinární komise a mechanismy k vyšetřování příslušníků bezpečnostních složek a k pohnání těchto příslušníků k odpovědnosti za trestné činy spáchané při výkonu služebních povinností. Součástí Nigerijského policejního sboru je aktivně činný Útvar pro vyřizování stížností, který se snaží obnovit důvěru obyvatelstva v policii tím, že poháněl zločince z řad policistů k odpovědnosti, jak vyplývá ze Zprávy MZV USA o dodržování lidských v Nigérii za rok 2021. Ministr pro policii dále zřídil v dubnu 2021 Výbor pro veřejné stížnosti na policii, na který mohou občané podávat stížnosti v případech porušení jejích lidských práv nebo zneužití úřední pravomoci ze strany policie. Z uvedeného vyplývá, že Nigérie provádí nezbytné reformní kroky stran transparentnosti a posílení důvěry veřejnosti v bezpečnostní složky a těmito kroky nepochybně poskytuje svým občanům konkrétní dostupné prostředky vnitrostátní ochrany.
46. Žalovaný konečně konstatoval, že pokud by žadatel svojí situaci ve vlasti skutečně pociťoval významně palčivě a způsobem, jak ji prezentoval před správním orgánem, bylo

by logickým a očekávaným krokem požádat o mezinárodní ochranu v první bezpečné zemi původu. Žadatel se nicméně po příjezdu na Ukrajinu soustředil na skutečný účel jeho vycestování - studium v Charkově. Po opuštění Ukrajiny zhruba měsíc pobýval na Slovensku, kde rovněž o mezinárodní ochranu neprojevil žádný zájem. Stejně tomu bylo v ČR, kde se prioritně zabýval možnostmi studia, až tři a půl měsíce poté projevil úmysl požádat o azyl. Správní orgán v této souvislosti odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, podle kterých je o azyl nutno žádat bezprostředně poté, co má k tomu žadatel příležitost, a to nejen z hlediska zeměpisného, ale i časového. Jakkoliv totiž není v zákoně o azylu stanovena konkrétní lhůta, v níž je po překročení hranice potřeba požádat o azyl, je třeba, aby podání žádosti o azyl následovalo skutečně neprodleně po vstupu do ČR, nebránilo tomu nějaké závažné okolnosti. Zároveň jestliže cizí státní příslušník o azyl požádá až po poměrně dlouhé době strávené v ČR za situace, kdy jiné možnosti úpravy a obnovy legálnosti pobytu na tomto území jsou vyčerpány, ztíženy nebo omezeny, jedná se přinejmenším o nepřímý důkaz toho, že situaci ve své domovské zemi, pokud jde o důvody, pro něž lze azyl udělit, ve skutečnosti nepociťoval natolik palčivě.

47. Vzhledem k tomu, že námitky žalobce byly zcela obecného rázu, které nijak nereagovaly na argumentaci v napadeném rozhodnutí, soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje, považuje ho za správné a přesvědčivé. Soud shrnuje, že se žalovaný zabýval veškerými skutečnostmi, které v průběhu správního řízení žalobce uvedl, a opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí, po jejichž posouzení důvodně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z azylově relevantních důvodů. V řízení byly rovněž dostatečně podrobně posuzovány veškeré skutečnosti, jež by mohly zakládat důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.
48. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. srpna 2023

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně